

[Finansministeren.]

sidste forår, hvilket har begrundet en relativt stærk stigning fra i fjor til i år. For det andet har den reelle indtægtsfremgang i befolkningen givetvis været større fra 1963 til 1964, end den kan forventes at blive fra 1964 til 1965; medens den samlede realindtægt formentlig i år ligger 6-7 pct. højere end i 1963, tør vi ikke regne med så stor en stigning i 1965, navnlig fordi vi næppe kan komme længere ned med arbejdsløsheden. Det er derfor ingenlunde sikkert, at forbruget af alle de afgiftsbelagte varer fortsat vil stige. Jeg tænker bl. a. på salget af personbiler, og jeg tænker på, at stigningen i cigaretforbruget er dæmpet ned. Ud fra de forudsætninger, som ligger til grund for finanslovforslaget tror jeg derfor, at afgifterne er nogenlunde realistisk budgetteret, men jeg har jo ikke på noget tidspunkt lagt skjul på, at det efter mit skøn må blive langt højere tal, der kommer til at stå i finansloven, når denne er vedtaget til foråret.

Det ærede medlem hr. Skræppenborg-Nielsen gav mig visse råd med hensyn til indtægtsforøgelser. På nuværende tidspunkt skal jeg indskrænke mig til at takke for disse råd.

Enkelte talere beskæftigede sig med muligheden for at skaffe den nødvendige indtægtsstigning for staten gennem den såkaldte merværdiafgift. Det er jo rigtigt, at jeg ved fremsættelsen pegede på, at der ville være store vanskeligheder ved at gå videre ad de traditionelle veje. Ud over merværdiafgiften er der naturligvis den udvej, der ligger i en detailoms, men det har hidtil været mit indtryk, at denne vej ikke var politisk farbar. Vi kan naturligvis også gribe tilbage til nu forladte afgifter og prøve på at udfolde noget af den tidligere efterlyste opfindsomhed og dermed på forskellig måde søge at sammensætte en buket af tilstrækkelig store indtægtsmuligheder. Jeg har noteret mig, at det under forhandlingerne i udvalget om de nyligt foreslåede afgiftsforhøjelser blev sagt, at folketinget ved den endelige afgørelse af finanspolitikken måtte have valgmuligheder med hensyn til statsindtægterne. Uden at jeg i dag kan forelægge sådanne valgmuligheder kan jeg sige, at jeg skal gøre mit bedste for, at de tilvejebringes.

Som jeg tidligere har sagt, venter jeg, at der ved nytårstid kan foreligge en dansk betænkning om merværdiafgiften. Indtil da finder jeg det for mit vedkommende for tidligt at udtale mig om, hvorvidt det vil være teknisk muligt at indføre denne afgift allerede fra foråret. Men jeg skal tilføje, at tolddepartementet er ret optimistisk på dette punkt. I det hele vil det vel være bedst at udskyde en diskussion af netop dette emne de få uger, der vil gå, før vi har lidt bedre grund under fødderne.

Må jeg så i forbindelse med omtalen af statsindtægterne sige, at jeg har ved tidligere lejlighed her udtalt — det var vist bl. a. i forbindelse med behandlingen af udskrivningsloven — at jeg håbede på at kunne fremsætte et forslag om særbeskatning inden jul. Det har desværre nu vist sig ikke at være muligt, idet der, om jeg må sige i opløbet er opstået visse komplikationer i forhold til den kommunale beskatning, og det skal vi have klaret først, inden vi kan fremsætte forslaget, og det vil altså sige, at fremsættelsen udskydes til straks ved tingets genoptagelse af arbejdet i det nye år. Det skulle jo reelt heller ikke betyde nogen forsinkelse i arbejdet herinde med denne sag.

Jeg skal sluttelig om statsindtægterne sige, at selv om jeg anerkender en forpligtelse til at give folketinget de valgmuligheder, jeg omtalte før, så er det jo klart, at regeringen ikke kan love at forholde sig neutralt til disse muligheder, men naturligvis må forbeholde sig at tage stilling til, hvad den måtte foretrække.

De ærede ordførere har i større og mindre omfang udtalt sig om den almindelige økonomiske situation og forbindelsen mellem denne og finanspolitikken. Jeg er for mit vedkommende i vidt omfang enig i de udtalelser, der blev fremsat af det ærede medlem fru Grethe Philip.

Derimod må jeg til slut om dette emne gøre nogle bemærkninger til det ærede medlem hr. Damsgaard, som jeg ikke på samme måde kan erklære mig enig med. Det ærede medlem fandt, at det stod dårligt til med vort lands økonomi, og han mente oven i købet, at jeg ved fremsættelsen af finanslovforslaget skulle have tilkendegivet en sådan opfattelse, og han betegnede i denne sammenhæng 1964 som et rekordernes år. Det ærede medlem nævnte som eksempler